

Fantasia en dwaasheid

Wie ooit de sprookjestuin van Leo en Ria Koppens aan de Karissteeg 4a heeft bezocht, zal onder de indruk zijn geraakt van de bosmonsters, draken, elfen, nimfen en andere buitenissige bewoners van hun tuin. Thema's van alle tijden en windstreken, uitgebeeld met in hoofdzaak vergankelijke materialen als hout en takken. Of, zoals Leo het in een TV-interview met L1 filosofisch uitdrukte: "Als er een eeuwigheid is, dan denk ik dat het de vergankelijkheid is die eeuwig is".

Nederweert heeft een traditie van bijzondere en soms bizarre bouwwerken en creaties. Dergelijke bouwsels noemt men ook wel 'fol-lie', naar het Engelse woord folly. Dit betekent dwaasheid maar dat begrip doet geen recht aan de zaak. Het gaat om fantasierijke maar nutteloze, kunstig vormgegeven gebouwen en objecten met als enige doel decoratie en vermaak. In de meeste gevallen zijn het geconstrueerde romantische ruïnes en grotten, of Efteling-achtige objecten en groepen beelden. In de gemeente Nederweert zijn er diverse oude en jonge voorbeelden van te vinden. Een vrij nieuw en geslaagd voorbeeld is de ruïne-achtige tuinmuur van Boomkwekerij Paul Janssen op het adres Budschop 34. Een ander, helaas verdwenen, voorbeeld was de sprookjesachtige beeldentuin van meubelmaker Jean Bruekers aan de Kerkstraat 57. Creaties van zijn hand zijn wel nog steeds te bewonderen in de vorm van betonnen fantasiefiguren op de geveltoppen van het huis Kerkstraat 64, naast de Lambertuskerk. De oudste follie is de romantische kasteelruïne in de tuin van een huis aan het Brugske. Zij werd gebouwd omstreeks 1915 door de veelzijdige huisarts George Schmidt die behalve medicus ook dichter, musicus en dirigent was. Hij bouwde de ruïne voor het toneelgezelschap van Harmonie Wilhelmina als decor voor de openluchtvoorstellingen met titels als "Held en martelaar" en "Don Garcia Moreno".

Lange tijd was er nog een tweede folliekasteel in Nederweert. Het stond in de diepe achtertuin van de familie Bruekers aan de Bredeweg 32. Het begaanbare miniatuurkasteel met twee verdiepingen, kantelen, torenspitsen en een wenteltrap was gebouwd uit natuurstenen restanten van oude gebouwen en kasseien van de voormalige keibestrating van de Kerkstraat. Er werd drie jaar aan ge-

Het 'kasteel' in de tuin aan de Bredeweg. Honderden Nederweertenaren bewaren hier een jeugdherinnering aan. Foto familie-archief Bruekers.

bouwd (overigens zeer tegen de zin van het gemeentebestuur) en op 23 augustus 1965 werd de officiële 'laatste steen' gelegd. Ondanks de ietwat verborgen ligging heeft het 'Kestieëlke' veel bekendheid verworven. Het was op de eerste plaats een geweldige speelplek. In de jaren zestig en zeventig (met "Floris" als populaire TV-serie!) werd het jaarlijkse traditie dat de klassen van de kleuterschool en de laagste groepen van de basisschool bij wijze van afsluiting van het schooljaar een excursie naar het kasteel aan de Bredeweg maakten. Net als in de tuin van Leo Koppens sloeg ook hier de vergankelijkheid toe. In de jaren negentig werd de tuin onteigend en liet de gemeente Nederweert het kasteel afbreken ten behoeve van de oprukkende nieuwbouw. De beelden van het kasteel staan echter gegrift in de herinnering van honderden Nederweertenaren van de baby-boomgeneratie.